

76. møde.

Onsdag den 10. september 1975 kl. 13

Den eneste sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministre.

Af Voigt (FP) til indenrigsministeren:

„Ministeren bedes oplyse, om han vil drage omsorg for, at folk, der ikke vil være med til igennem et fagforeningskontingent at støtte socialdemokratiet, socialistisk folkeparti, kommunisterne og A-pressen, kan forblive i deres stillinger, såfremt det beløb, der er afsat til ovennævnte partier, bliver indbetalt på en spærret konto, indtil folketinget har taget stilling til fremskridtspartiets forslag om, at den slags tvangsudskrivning af folks penge omgående må ophøre.“

(Spm. nr. 341).

Skriftlig begrundelse.

Ministeren er sikkert bekendt med, at fremskridtspartiet med god grund kan forvente, at det forslag, vi genfremsætter den 7. oktober om frivillighed i støtten til politiske partier, vil blive vedtaget, idet arbejdsministeren nu har haft næsten 4 måneder til at besvare de spørgsmål, som socialdemokratiske folketingsmedlemmer meget snedigt fik stillet inden den lange sommerferie, og som resulterede i, at vi ikke fik vort forslag til sidste behandling i salen, hvor det givetvis var blevet vedtaget. Men det gør jo altid ondt, når man rager i folks tegnebog. Og de enorme beløb, som ikke må offentliggøres, og som de ovennævnte partier vil miste, vil jo bevirke, at man i lighed med f. eks. fremskridtspartiet må klare sig ved frivillige bidrag. Og det vil samtidig bevirke, at socialdemokratiets hoforgan og ensporede talerør, Aktuelt, ikke længere kan udkomme på bekostning af de arbejdere, som har stemt på fremskridtspartiet, og det er sandelig mange.

Ministeren er forhåbentlig bekendt med tilfældet Ragnhild Jensen, Nyborg sygehus, og vil forhåbentlig give mig ret i, at hun er

blevet meget dårligt behandlet. En ny sag er nu på vej, og derfor er det uhyre vigtigt, at ministeren går i aktion. Den nye sag drejer sig om en rengøringsdame på Sønderkovskolen i Sønderborg. Damen har 15 timer om ugen på skolen, hvilket hun har haft i 2 år. Nu siger hendes kolleger, at hvis hun ikke er meldt i fagforeningen inden ugens udgang, vil de forlange hende fyret, og hvis det ikke imødekommes, vil de strejke. Ministeren må i anstændighedens navn stoppe disse aktioner, der tilsyneladende griber om sig.

Voigt (FP):

Når jeg har stillet dette spørgsmål til ministeren, hvor jeg beder om, at ministeren vil drage omsorg for, at de omtalte penge eventuelt kan blive indsat på en spærret konto, skyldes det, som det sikkert også er ministeren bekendt, at amtskommunerne og kommunerne åbenbart ikke vil overholde principperne i dansk forvaltningsret. Det er sikkert ministeren bekendt, at der foreligger flere domsafsigelser om det forhold, som jeg har nævnt i min skriftlige begrundelse i særdeleshed med hensyn til sygehjælper Ragnhild Jensen. Også det forhold, der nu er under udvikling i Sønderborg, er i strid med principperne i forvaltningsretten. Vi har en højesteretsdom fra den 5. december 1966 om en mand, der var ansat i vandbygningsvæsenet, hvor det kun drejede sig om en arbejdsløshedskasse. Det medførte, at der den 25. januar 1967 blev stillet et spørgsmål til daværende indenrigsminister Hans Hækkerup om, at det skulle indskærpes over for kommunerne, at disse forhold blev overholdt. Det er således, at staten og kommunerne ikke må indgå aftaler om, at folk skal tvinges til at være medlem af de organisationer, som man nu fra de forskellige kommuners side mener er rigtigst. Der er det principielle i det, som jeg også har nævnt i spørgsmålet, at de to sager, jeg henviser til, begge drejer sig om personer, der ikke føler, at de deler de interesser, som socialdemokratiet står for, og derfor ikke vil være med til at støtte disse organisationer igennem deres fagforeningskontingent.

Jeg skal derfor spørge ministeren, om han på det grundlag vil overveje det, jeg har sagt i mit spørgsmål, således at vi kan